

زیبایی شناسی (فلسفه)

زیبایی شناسی (فلسفه) هرگونه بحث علمی و قابل پذیرش در دانشسرا در مورد زیبایی است. [۱] زیبایی شناسی، مشحون از مباحث استحسانی درجه اولی و درجه دومی است و این ایرادی ندارد. بحث هایی چون: چیستی زیبایی، چگونگی و چرایی درک زیبایی، عالم شناسی زیبایی، عصب ادراک شناسی زیبایی (نگ. علوم ادراکی) و نیز تحلیل وجوه زیبایی یک موجود خاص مانند یک مخلوق از مخلوقات الهی (یگ گل) یک اثر هنری یا یک ادراک زیبایشی مانند عشق، لذت جنسی، بهجت و... که در آن سنخ ادراکات زیبایشی وجود دارد، همه و همه از مباحث زیبایی شناسی است.

چند نکته

نکته اول: تعبیر زیبایی شناسی درست و **زیباشناسی** یک غلط رایج و نادرست است. نباید آن را بکار برد.

نکته دوم: گاه از احساس و ادراک زیبایی به زیبایی شناختی تعبیر می شود. این نادرست است. باید به جای آن از واژه «زیباشی» استفاده کرد. مثلاً «نگاه به این گل حس زیبایشی را در ما برمی انگیزد» و نه «زیبایی شناختی». اما اگر بحث در باره تحلیل چرایی ادراک زیبایی است باید از تعبیر زیبایی شناختی استفاده کرد. مثلاً «از نظر زیبایی شناختی در مورد زیبایی این گل می توان گفت ادراکی ملایم با نفس را در ما موجب می شود و...»

[۱] زیبایی شناسی شامل مباحث استدلالی و ریاضیاتی هم می شود اما بدلیل
سنخ موضوع از استحسان ها حرفه ای سرشار است. زیرا این استحسانات
در نگاه درجه دومی قوام کافی را دارند. استحسان درجه دومی (حرفه ای)
یعنی تعلیل و تحلیل روان شناختی، فیزیولوژیک و فرنگی اجتماعی زیبایی.

جستارهای وابسته

♣ گنجینه معارف □ زیبایی و زیبایی شناسی ، حمید رجایی

♣ جهان ماده، از قوانین ریاضی پیروی می کند. (ویدئو)